

Hermelijnweg 12
1338 BE Almere
Tel 036 5370340
havenlicht@chello.nl
www.havenlicht.com
NL71 INGB0005545299
BIC INGBNL2A
RSIN 816655789
K.v.K. 41023812

NIUWSBRIEF : LENTE EDITIE

Jaar : 2019

NR. : 156

Datum :maandag 25 maart 2019

Er zijn weer prachtige dingen gebeurd, waarvan wij slechts een deel in deze nieuwsbrief kunnen plaatsen. Wij hopen dat u de prachtige en bemoedigende verhalen met plezier zult lezen. Mocht u een reactie willen geven of meer willen weten van het werk wat wij doen dan kunt u contact met ons opnemen. We komen graag in uw kerk of kring om meer te vertellen en te laten zien over het werk. Ook op de website vindt u onze contact gegevens.

Eemshaven en Delfzijl

Het is een grijze druilige dag. Maar we hebben een mooie hartverwarmende boodschap voor zeevarenden die ver weg van huis in een mistroostig decor van de Eemshaven hun werk moeten doen. Na een kort gebed betraden Harm en ik, de zeer steile loopplank van een werkschip. De wachtsman was een Oekraïner. We hebben kort met deze man gesproken over Jezus. Op de brug hebben we een wat langer gesprek gevoerd met de kapitein en een paar officieren. Harm legde het evangelie weer uit met plaatjes van "de Brug" Jezus die de zonden voor ons heeft gedragen en door ons geloof de weg naar de Vader overbrugd. Er werd geluisterd en gereageerd. De kapitein kon ons door de drukke werkzaamheden aan boord helaas geen gelegenheid geven om met andere bemanningsleden te praten. We zullen een andere keer naar dit schip teruggaan.

Na een flinke wandeling over het grote terrein werden we hartelijk verwelkomt door de wachtsman aan boord van een ander schip. Maar tegelijk met ons betraden nog een aantal mannen het schip. Het was de dag van personeelsaflossing. Ondanks de drukte waren we hartelijk welkom op de brug. We werden opgehaald door een jonge Filipijnse vrouw die een shirt droeg met de tekst "Evangelico". Een mooi aanknopingspunt om over Jezus te spreken. Zij begeleidde ons met de lift naar de brug. Daar werden we hartelijk ontvangen door de 1^e en 2^e officier. Ook hier ging het gesprek al snel over onze Heiland. Even later kwam ook de kapitein tevoorschijn en ook met hem over het evangelie gesproken. Ik kreeg het idee om deze man een flessenscheepje te geven en vroeg hem hoe lang hij al vaart. Dat was 24 jaar. Nou dat is natuurlijk een mooie tijd, "Ik heb een cadeautje voor u", en ik vertelde

dat ik dit graag overhandig namens degene die dit heeft gemaakt. Toen de kapitein het flessenscheepje zag viel zijn mond open van verbazing. "Nee nee dat is teveel, ik ben niet goed genoeg voor zo'n mooi cadeau." Maar na enig aandringen begreep de kapitein dat wij hem wel waardevol genoeg achten. De fles kreeg een prominente plek op de brug! We hebben ook nog met de wachtsman en de vrouwelijke zeevarende gesproken. Haar heb ik een ijsmuts overhandigd en een boekje in Tagalog met de titel 'Een brief voor jou'. Verder was iedereen aan het werk dus verlieten wij het schip en togen we naar de Emmakade, waar onder andere twee sleepboten gebroederlijk naast elkaar lagen. Op de eerste sleper werden we enthousiast ontvangen door een Filipijnse jongeman. Met hem hebben we een heel gesprek gevoerd over de kerk en wat in het geloof nou het belangrijkste is. Deze jongeman bracht ons even later naar de brug, waar we ook weer mooie gesprekken konden voeren. De mensen reageerden enthousiast op onze boodschap, dat Jezus van hen houdt. Een van de officieren vroeg ons of we ook naar de andere sleper wilden. "ja natuurlijk". En zo beklommen

we weer diverse trappetjes die inmiddels aardig glad van de regen waren geworden. Op de brug van een nabij gelegen schip troffen we een paar mannen die wij ook over Jezus konden vertellen.

Toen we aan de kapitein vroegen of hij Christen was antwoordde hij: "Ik ben een agnost".

Harm probeerde aan de hand van tekeningetjes het evangelie uit te leggen, maar dit werd de kapitein te veel van het goede en hij verdween, om buiten een sigaret te roken.

Op de vraag of we met andere mensen mochten praten, kregen we wel een positief antwoord.

Er werden een paar Filipijnse mannen opgeroepen en wij werden naar de messroom begeleid. Met beide Rooms Katholieke mannen hebben we ons geloof kunnen delen. Een van de mannen vertelde dat zijn vrouw naar een andere kerk gaat dan hij. Zij is Baptist. Het werd een levendig gesprek over de kerk maar vooral over de liefde van Jezus. De mannen waren erg blij met de Tagalog bijbel en de ijsmutsen met het bekende labeltje. Tot slot met beide mannen gebeden voor hun beide vrouwen en hun kinderen en uiteraard voor bescherming. Deze grauwe miezige dag in de Eemshaven bracht vele hartverwarmende momenten. God is goed.

Jan Peter en José Kapteijn.

Regio IJmuiden

Op een koude winterochtend ligt er aan de steiger van de ferry naar New Castle een leeg vrachtschip, 'Waiting for orders'. De bemanning blijkt uit Pakistani te bestaan. Zoals gebruikelijk vraag ik de kapitein te spreken, maar die heeft de immigratie op bezoek, dus geen tijd voor een gesprek met mij. De dienstdoende 3^e stuurman zegt: "Het is bijna 10:00 uur, als u wilt kunt u de bemanning spreken in de messroom, zij gaan nu koffiedrinken". In de messroom leg ik uit wat ik kom doen en waarom. Desgevraagd blijken alle Pakistani Moslim te zijn. Ik vertel hen over de God van het heelal, Die mijn Vader is, en over Jezus, Gods Zoon, mijn Redder, de Redder van de wereld.

De mannen zitten in een kring om mij heen en luisteren aandachtig.

Enkele mannen nemen een Bijbel aan en een 'Brief voor Jou'. Ik stel voor om voor hen te bidden tot die machtige God waarover ik vertelde, of Hij zich aan deze mannen wil openbaren door middel van Zijn Woord en Zijn Zoon,

Jezus Christus. Terwijl ik zo bid, in Jezus' Naam, omringd door deze zwijgende en mij aanstarende groep Moslims, voel ik mij heel dicht verbonden met mijn hemelse Vader en bij de Here Jezus, dichterbij dan ooit tevoren. Dank U wel Heer!

Een grote bulkcarrier is net gearriveerd met steenkool uit Australië, de bemanning komt uit Vietnam, allemaal Boeddhisten, behalve een, de deck boy, de allerlaagste rang aan boord. Maar hij is een discipel van Jezus! Yes! Ik neem hem mee naar Anneke bij de auto op de kade, om een tas met kleding en wollen mutsen voor de bemanning op te halen. Hij krijgt een persoonlijk tasje van Anneke met shampoo en tandpasta, een gebreide muts en sjaal, T-shirts, etc.. Een Bijbel heeft hij zelf al. Wij bidden daar op de kade voor hem. De jongen is

dolgelukkig door deze, voor hem, onverwachte ontmoeting met dit soort moederlijke zorg aan de andere kant van de wereld.

Wij wensen u Gods zegen, blijft u a.u.b. bidden voor Anneke haar gezondheid!

Jan en Anneke Best.

Amsterdam 1 Scheepsalarm in de haven van Amsterdam

Op een avond besluit ik om samen met Michiel samen naar de haven te gaan. Aan de kade ligt een groot schip en de kolen uit Rusland worden door twee grote kranen uit de enorme ruimen gelost.

Een havenevangelist uit Canada heeft aan ons gevraagd om dit schip te bezoeken. Mogelijk bevinden zich onder deze bemanning ook zeemannen afkomstig van de Malediven en deze kans willen we niet voorbij laten gaan.

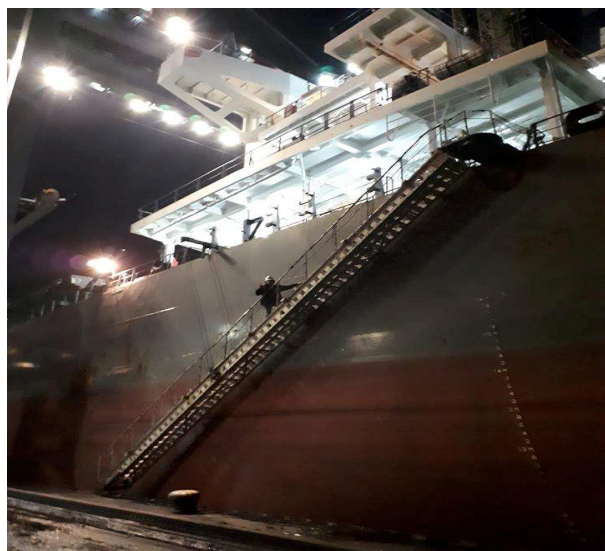
Helaas, we komen er al snel achter dat er geen mensen uit de Malediven aan boord zijn.

Intussen is het 21.00 uur en we installeren ons in de messroom; op een tafel stallen we onze Bijbels, lectuur en kalenders uit en we knopen een gesprek aan met een Filipijnse stuurman. Hij is erg moe en niet heel erg geïnteresseerd in onze boodschap.

Een aantal bemanningsleden zijn naar de stad gegaan en anderen zijn nu aan het rusten in hun hut omdat ze nachtdienst hebben en de rest van de bemanning is aan het werk.

Michiel stelt lachend voor om op de testknop van het scheepsalarm te drukken, dan zal de bemanning als het goed is van zelf tevoorschijn komen maar we realiseren ons dat dit niet de juiste methode is. We hebben als 'ambassadeurs' ook een naam hoog te houden.

Als het echt de bedoeling is dat wij nu aan boord zijn van dit schip zal God zelf de juiste mensen op ons pad brengen omdat Zijn engelen het 'alarm' zijn. En zo niet, dan is het ook goed. Inmiddels is het al wel 21.45 uur en we twijfelen over wat te doen. We hebben allebei sterk het gevoel dat we toch nog op dit schip moeten blijven. In de tussentijd kwam het schip voelbaar scheef te liggen, vermoedelijk vanwege het lossen en ergens verderop in het schip hoorden we een alarm afgaan maar hier besteedden wij op dat moment geen aandacht aan. Ik ga terug naar het dek om me te richten op de wachtsman uit Indonesië, een moslim, die verrast de Bijbel in zijn eigen taal in ontvangst neemt, hierdoor heb ik de gelegenheid om te vertellen wat de Bijbel voor mij betekent. Hij vertelt dat

hij ooit een vriendin heeft gehad die een zeer toegewijd christin was. Dit leverde zoveel spanningen en problemen met zijn familie op, zodat hij uiteindelijk genoodzaakt was om deze relatie te verbreken.

Een vraag die hem erg bezighoudt is waarom er zoveel verschillende Bijbelvertalingen zijn, hoe weet je dan welke Bijbel de juiste is? Hierdoor heb ik ook weer gelegenheid om het evangelie uit te leggen aan hem. Ook mag ik voor hem bidden maar niet te lang want we worden onderbroken door de portofoon en deze matroos moet weer verder aan het werk.

Ondertussen heeft Michiel ook niet stilgezeten. Al vrij snel kwam de eerste stuurman aangelopen, zijn naam is Angel. Deze man is druk doende met het alarm wat wij eerder in de verte hoorde afgaan. Michiel is erg vrijmoedig en deelt het Evangelie direct en to-the-point

met deze zeeman. Hierna spreken Michiel en ik nog samen met een andere machinist uit Bulgarije. Ik zie aan hem dat hij ons vertrouwt, mogelijk omdat Michiel zelf ook machinist is. Deze man is erg teleurgesteld, in de politiek, in zijn land wat aan het aftakelen is, in de kerk, in mensen. Geen systeem in deze wereld deugt en zijn conclusie is dan ook dat alleen kinderen nog een bepaalde zuiverheid en oprechtheid bezitten. Hij adviseert ons dan ook om vooral onder kinderen te gaan evangeliseren, dat is waarschijnlijk veel effectiever dan evangeliseren onder zeemannen! Zakelijk beschouwd heeft deze machinist nog gelijk ook alleen het gaat ons niet om de aantallen, juist het Evangelie is het antwoord op veel problemen waar zeemannen mee te maken hebben. We leggen het Evangelie aan hem uit maar elke keer komt hij met nieuwe argumenten tegen onze Boodschap en hij zegt hierbij ook: "doe geen moeite, ik ben al te oud om nog te veranderen, ik kan niet meer bekeerd worden". Ja maar, hoe zat dat dan met de moordenaar die naast Jezus aan het kruis hing? Michiel bidt lang en vurig met deze man, met tranen in zijn ogen bedankt hij Michiel en omhelst hem, hierna neemt hij afscheid van ons. Hopelijk zien we deze man weer terug in onze haven of misschien kunnen de havenevangelisten in Hamburg deze man ook nog eens bezoeken.

De Indonesische wachtsman zag dat we met zijn collega aan het praten waren en vertrouwd mij toe dat hij erg opgelucht hier over is; "Mijn collega is op zoek naar rust en vrede, fijn dat jullie hem gesproken hebben, hopelijk heeft dit geholpen".

Bij het verlaten van dit schip om 23.30 uur, valt pas bij ons het kwartje. We hadden het eerder over een alarm en vrij snel hierna ging een alarm af waarna Angel en een Bulgaarse machinist op ons pad kwamen. Dit lijkt wel goddelijke humor, Hij voorzag echt met het alarm. Bulgaren staan vaak afwijzend tegenover onze boodschap maar bij deze man kregen we uitgebreid de gelegenheid om dit met hem te delen.

Ondanks het late tijdstip gaat het leven in de haven gewoon door. Het was een mooie avond!

Hartelijke groet, Marien Gijsbertsen

Rotterdam 1

Scheepsbezoeken zijn goede gelegenheden om het goede nieuws van verlossing door het bloed van Jezus Christus door te mogen geven. Op een tanker met voornamelijk Filippino-opvarenden hebben we het kunnen hebben over Matteüs 18. Jezus heeft mijn vele zonden vergeven; daarom wil ook ik de ander die mij onrecht heeft aangedaan vergeven. Ook de vraag naar aanleiding van de gelijkenis van de zaaier en het zaad, namelijk op wat voor grond komt het zaad - Woord van God - bij jou terecht?

We informeren vaak naar de omstandigheden van de zeeman, zoals hoe het thuis gaat, met z'n gezin, of hoe het met de zeeman zelf gaat.

Je krijgt soms een heel verhaal over de situatie in het thuisland. Graag geven we hen een passend Schriftgedeelte mee. Kalenders of 2e hands-kleding doen het ook goed aan boord. Wat altijd veel belangstelling opwekt is "het scheepje in een fles". Ze begrijpen dat het veel geduld kost om het zo mooi afgewerkt te maken als het is.

Mooi als iedereen - al is het maar even - het zeilscheepje in de fles kan bewonderen. Soms is een opvarende in contact gekomen met leringen of stromingen die ingaan tegen de Bijbel. We hoeven er vaak niet eens zo veel over te zeggen, omdat die zeeman al iets ervan heeft meegemaakt, wat hij vreemd vindt, of waar hij vraagtekens bij zet, als je 't naast Gods Woord legt. Op een bepaald schip mochten we een keer een gedeelte van de grote machinekamer in; dit is echter iets wat zelden voorkomt. Waar we wel af en toe komen is de brug, waar o.a. de stuurman z'n werk doet. Ook hier kunnen we meestal wat gevraagde lectuur aan de aanwezigen geven. Zo is het nog steeds een groot voorrecht om op plekken te zijn, waar - soms eenzame of vermoeide - zeelieden wonen en werken, van tussen de 6 weken en 10 of meer maanden aan een

stuk, met weinig vrije tijd, maar wel genoeg tijd om uit te rusten van het vaak zware en inspannende werk op zee en in de haven.

Vanuit Rotterdam: dank u voor het lezen en meeleven. Gods zegen.

Wout de Vries.

Ambulante scheepsbezoeken

Sinds begin januari ga ik ongeveer wekelijks mee naar de havens van Rotterdam en Amsterdam. Gods voorziening om drie jaar Bijbelschool te kunnen voortzetten is buitengewoon uitpakend. Ik ben nu halverwege. De opleiding heeft een vrije dag per week en die dag ga ik nu naar de havens. Ik kreeg meteen groot respect voor de rijvaardigheid van Wout en Marien in de doolhoven van de RST in Rotterdam en de bulk terminals in Amsterdam. Eenmaal aan boord ben ik zo vertrouwd dat ik meteen rondkijk waar ik aan het werk kan als machinist. Ik kom echter met een andere missie en sta niet op de monsterrol. Dat is wennen maar ook spannend. De tijd om het goede nieuws te brengen is vaak kort, zeer kort. Dan is het zaak snel te peilen waar iemand staat qua wereldbeschouwing om to the point te komen. Andere keren spenderen we uren met dezelfde mensen, of in elk

geval op hetzelfde schip; door onze aanwezigheid verandert dan de atmosfeer, vooral op een Chinees schip dat met averij binnen lag.

Steeds als we uit de messroom weggingen was er Bijbels materiaal meegenomen. Ook bleek bij een vervolfbezoek, filmmateriaal gekopieerd te zijn van de usb stick die we in de TV hadden achtergelaten – dat bleek doordat er ineens virussen op zaten... Ja, de Engelse taal wordt vaak matig beheerst en dan is materiaal in eigen taal geschikt. Het opstarten van de Jezus film (of Evangelie van Johannes) op het aanwezige video systeem is een terugkerende uitdaging; elk schip is anders. Soms doneren we een

HDMI kabel, of gitaarsnaren - hoe kom je daar anders aan? Verder komen we kleine groepen tegen die op de grens staan van het zelf organiseren van Bijbelstudies. Daar maken we dan tijd voor, met hulp en toerusting, en het onderhouden van contact. Tenslotte lopen ook zeelieden tegen sektes aan en hebben daar vaak weinig inzicht in; een matroos was al half binnen bij een sekte en konden we daar op wijzen; op een ander schip klaagde de bootman dat zijn vrienden naar vier verschillende sektes waren overgestapt... het is menens in de Filipijnen.

Michiel Kramers

Amsterdam 2

De Deense kapitein was zeer verrast toen ik hem vertelde waarom ik aan boord van zijn schip was gekomen. Hij wenste me van harte Gods zegen in mijn werk toe terwijl hij het flessenscheepje, dat ik hem gegeven had, bewonderend tegen zijn hart drukte.

“Heeft u al gegeten? Ga eerst wat eten! Pak een bord en schep wat eten op! Heeft u genoeg gegeten? Wanneer komt u terug? Zien we elkaar nog voordat wij wegvaren? Komt u snel weer terug? Gelukkig houden we contact via Facebook en Messenger”.

Dit zijn de gebruikelijke groeten die ik hoor als ik aan boord van de schepen ben. Regelmatig mocht ik met zeevarenden het Woord van God delen en met meerdere kunnen bidden, en dit gebeurde soms in groepsverband.

“Ik zou u graag in contact willen brengen met een vriend van mij in de Filippijnen die ook pastor is”, zei een wat oudere Filipijnse zeeman enthousiast.

“Hartelijk dank voor uw komst en dat u ons het goede

nieuws van God heeft gebracht!” Er zijn weer veel Bijbels, kalenders, Bijbelgedeelten, boeken, en ander materiaal aan de mannen van de zee gegeven. Het is zo bijzonder dat iedereen daar zo verschrikkelijk blij en dankbaar voor is! Daar worden wij ook altijd heel blij van!

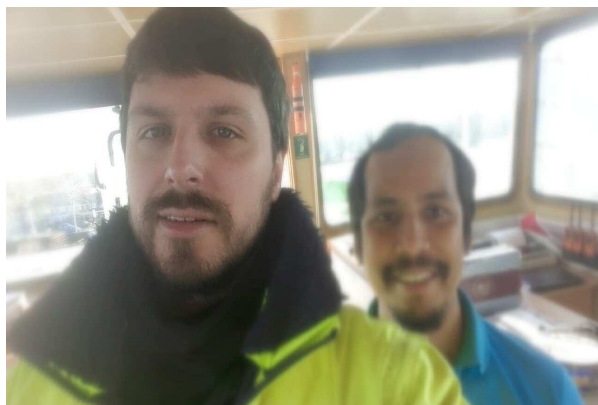
Hartelijk dank voor uw gebed en ander blijk van medeleven!

Met hartelijke groet, **Theo en Yvonne van Zuilekom**

Rotterdam 2

in deze dagen, weken en maanden zit er veel onrust in ons team. Per 1 april of 1 juni moeten we uit onze locatie voor opslag en kantoor zijn. Het huis wordt verkocht. We zijn blij, dat een christen uit Rozenburg zijn bedrijfsgrond ter beschikking stelt, om onze container voor de lectuur opslag als een tussenoplossing neer te zetten. Hij kan zelfs met een ander bedrijf het vervoer gratis organiseren, als we naar de bedrijfsgrond verhuizen. We zoeken nog steeds naar ideeën, voor een nieuwe vestiging. Ook zijn er veel medewerkers die op dit moment te kampen hebben met ziekte in hun gezinnen. Toch probeert iedereen mee te helpen waar het kan en ik ben er zeker van, dat de zegen van de Heer op hen zal rusten. Wilt U daarvoor meebidden?

Een scheepsagent, die verantwoordelijk is voor de schepen, wanneer ze in de haven liggen, belt Felix vanuit Dordrecht. Er is een zeeman, die graag een goede zeemanskerk wil bezoeken. Wij raken in contact en ik kan samen met een stagiair de zeeman in een droogdok bezoeken. Het is bijzonder dat zijn vader de leider van SCFS Iloilo in de Filippijnen is. We kunnen met de stuurman praten en worden zelfs voor een barbecue uitgenodigd. De

kapitein, zelf geen christen, was al met onze collega uit Hamburg in Manilla uit eten geweest.

De broer van onze zeeman is tegelijkertijd in Rotterdam, maar helaas lukt het ons niet, hen samen te brengen. De werkuren zijn afwijkend.

Ik kom aan boord van een onbekend schip. De schoonmaker blijkt christen te zijn, maar is teleurgesteld, dat hij geen kans had om een Bijbelstudiegroep te kunnen starten. De anderen, zo voelt hij, accepteren hem niet als geestelijke leider, hij is immers alleen maar een schoonmaker.

Ik beloof, nog een keer langs te komen. We kunnen weer praten, hij knapt op, is blij met een christen te praten. Later moest hij weer werken en werd ik uitgenodigd voor een rondje dart. Tussendoor raak ik in gesprek met een 3de stuurman. Hij blijkt christen te zijn maar wil graag niet opvallen, omdat hij in zonde is gevallen. 5 maanden al varen de beiden zeemannen op het zelfde schip en weten ze niet dat er een broeder in het geloof rondloopt. Heel jammer, maar dat gebeurt vaker. 36 zondagen zonder kerk en een grote kans gemist om samen te bidden, lofliederen te zingen en Bijbel te lezen. Ik hoop, dat ze de komende maanden van gedachten zullen gaan veranderen.

Met groet, **René Reifel**.

De zeevarenden in deze nieuwsbrief heten in werkelijkheid anders. Om privacy redenen wordt hun echte naam niet vermeld. De foto's in deze nieuwsbrief zijn met toestemming geplaatst.

Onze dank gaat uit naar: City Bibles, "WIN-NL Seafarers' Ministry", Nederlandse Zeevarenden Centrale, Seamen's Centre Amsterdam, Gospel Recordings Nederland, Ark Mission, Evangelisatie Anderstaligen Service, De Bijbelvereniging, Zakkijbelbond, Christian Aid Ministries, Operatie Mobilisatie, Sailor Society en anderen niet met name genoemd, die allen op hun eigen specifieke wijze, een steentje bijdragen om het werk goed te kunnen doen.

Graag willen we gebed vragen voor de gezondheid van **de medewerkers en hun gezinnen** maar met name voor **Anneke Best en Kerstin Henrichs**, om door te kunnen gaan en te volharden in het speciale werk wat God aan ons gegeven heeft om te doen.

Hartelijk dank voor al uw trouwe waardevolle gebed en ander blijk van geweldig fijn medeleven!
Zo werkt de Heer door u heen, zodat zeelieden, **Zijn Woord** kunnen horen en aanvaarden!
Wij zijn de Here God zeer dankbaar voor de vele mogelijkheden om een zegen voor zeelieden te kunnen zijn!

**'Bible-Fit app' en 'Wellness at Sea app' zijn er in meerdere talen en de 'GRN app' is er in meer dan 6400 talen.
U kunt de apps gratis downloaden op uw smartphone, tablet en computer**

Amsterdam:	Theo van Zuilekom Yvonne van Zuilekom Marien Gijsbertsen	wthvzuilekom@gmail.com yhvzuilekom@gmail.com marchris@solcon.nl
Passagiers schepen:	Jan Best Anneke Best Jan Gooijer	janbest.sr@gmail.com annekebest@gmail.com jan.gooijer@live.nl
Rotterdam:	Felix Henrichs Wout de Vries	felix.henrichs@scfs.org woutdevries4@gmail.com
Beverwijk, IJmuiden:	Jan en Anneke Best	janbest.sr@gmail.com
Delfzijl, Eemshaven:	Jan Peter en José Kapteijn	j.p.kapteijn@hotmail.com
Harlingen:	Jan Gooijer	jan.gooijer@live.nl
Ambulant:	Michiel Kramers	m.kramers@hotmail.com
Algemeen:	Wim en Inez de Baat Desmond en Liz Heng	wimdebaat@gmail.com mhheng@gmail.com
Vertaalwerk, houten kruizen		
Flessenscheepjes:	Gerrit Huisman	ghuisman@live.nl
Webmaster:	Tom Hofkamp	tomhofkamp@solcon.nl
Ambassadeur:	Robbert Speelman	r.speelman@me.com
Stichting bestuur:		
Voorzitter:	Theo van Zuilekom	wthvzuilekom@gmail.com
Secretaris:	Jan Best	janbest.sr@gmail.com
Penningmeester:	Jan Gooijer	jan.gooijer@live.nl

IBAN NL71INGB0005545299 - BIC INGBNL2A

ANBI geregistreerd onder RSIN nr. 816655789 - KVK nr. 41023812

Contact: havenlicht@chello.nl -- +31 36 5370340 -- www.havenlicht.com

Als u deze nieuwsbrief niet meer wil ontvangen kunt u dit aan ons kenbaar maken.